

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Elisabetta Righinin 16.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-145/04)**

(2004/C 179/20)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Elisabetta Righini, kotipaikka Bryssel, on nostanut 16.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Eric Boigelot.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission tekemät päätökset, joissa kantaja luokiteltiin hänen palvelukseen ottamisensa yhteydessä palkkaluokkaan A7, tasolle 3, sekä väliaikaisen toimihenkilön että koeajalla olevan virkamiehen ominaisuudessa, ja jotka annettiin kantajalle tiedoksi 27.5.2003 ja 30.6.2003
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kantaja riitauttaa sen, että hänet luokiteltiin palkkaluokkaan A7, tasolle 3 siinä yhteydessä, kun hänet 21.5.2003 nimitettiin koeajalla olevaksi virkamieheksi.

Vaatumustensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin seikkoihin:

- henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohtaa on rikottu
- komission 1.9.1983 tekemää päätöstä, sellaisena kuin se on muutettuna 7.2.1996, jossa täsmennetään palkkaluokkaan nimittämiseen ja palkkatason määrittämiseen väliaikaisten toimihenkilöiden ja virkamiesten palvelukseen ottamisen yhteydessä sovellettavia perusteita, on rikottu
- joitakin yleisiä oikeusperiaatteita, kuten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, luottamuksensuojan periaatetta ja huolenpitovelvollisuuden periaatetta, on loukattu, ja niitä periaatteita on loukattu, joita nimittävän viranomaisen on noudatettava ja joiden mukaan päätös voi perustua vain syyille, jotka ovat asian kannalta merkitykselliset ja jotka eivät ole ilmeisen virheelliset.

Kantaja korostaa, että sekä hänen poikkeuksellinen pätevyytensä että kyseessä olevan toimen luonne, joka edellytti, että palvelukseen otetaan erityisen pätevä hakija, olisivat oikeutaneet, että hänet olisi luokiteltu palkkaluokkaan A6.

TQ3 Travel Solutionsin 26.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-148/04)**

(2004/C 179/21)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

TQ3 Travel Solutions, kotipaikka Mechelen (Belgia), on nostanut 26.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Rusen Ergec ja Kim Möric.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission 24.2.2004 tekemän päätöksen, jossa kantajalle ilmoitettiin, että sen hankintaa nro ADMIN/D1/PR/2003/131, osa 1, koskevaa tarjousta ei hyväksytä
- kumoaa komission päätöksen, jonka mukaan kyseisen hankinnan osaa 1 koskeva sopimus tehdään Carlson Wagonlit Travelsin kanssa ja joka annettiin kantajalle tiedoksi komission 16.3.2004 päivätyllä kirjeellä
- toteaa, että komission sääntöjenvastainen toiminta muodostaa virheen, josta komissio on vastuussa kantajaan nähden
- velvoittaa kantajan asian käsittelyä komissiossa vahingon arvioimista varten
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Matkatoimistopalveluja koskevan 20.10.2003 tehdyn rajoitetun tarjouskilpailun⁽¹⁾ ja sopimuksentekomenettelyn perusteella komissio päätti olla tekemättä hankintasopimusta kantajan kanssa ja tehdä sen Carlson Wagonlit Travelsin kanssa.

Kantaja vetoaa kyseisten päätösten kumoamiseksi kahteen täysin samanlaiseen kanneperusteeseen, jotka koskevat komission tarjousten arvioinnissa tekemää ilmeistä virhettä.

Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että Carlson Wagonlit Travelsin tarjous ei ollut epätavallisen alhainen; kantaja vetoaa myös 23.12.2002 annetun komission asetuksen N:o 2342/2002⁽²⁾ 146 artiklan 4 kohdassa säädetyn sellaisen veloitteen noudattamatta jättämisestä johtuvaan sääntöjenvastaisuuteen, jonka mukaan toimieliimen on pyydyttävä tarvittavia selvennyksiä siitä, mistä tarjous muodostuu.

Toinen kanneperuste koskee komission tekemää ilmeistä virhettä sen arvioidessa tarjousten laadullista arvoa, kun se antoi Carlson Wagonlit Travelsin tarjoukselle korkeimman arvosanan tarjottujen palvelujen laadusta, vaikka kyseisessä tarjouksessa ei voitu taata kyseisten palvelujen riittävää laatua.

⁽¹⁾ Hankinta Q ADMIN/D1/PR/2003/131 (EYVL S 143).

⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23 päivänä joulukuuta 2002 annettu komission asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002 (EYVL L 357, s. 1).

Graftech International Ltd:n 26.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-152/04)

(2004/C 179/22)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Graftech International Ltd, Wilmington (Delaware, USA), on nostanut 26.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat QC, barrister K. P. E. Lasok ja barrister Brian Hartnett, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- vaihtoehtoisesti: muuttaa riidanalaisista päätöistä vapaata harkintavaltaansa käyttäen niin, että 8,04 prosentin suuruisen korko alkaa juosta vasta 30.9.2003 lukien tai että koron suuruutta alennetaan
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen kohteena on komission päätös, joka sisältyy 17.2.2004 päivättyyn kirjeeseen, jossa tämä vaati kantajaa maksamaan 8,04 eikä 6,04 prosentin suuruisia korkoa 18.7.2001 tehdyssä komission päätöksessä ⁽¹⁾ määrätyle sakolle.

Kanteensa tueksi kantaja väittää komissio toimineen lainvastaisesti, kun tämä määräsi kahdesta mahdollisesta korkotasosta korkeamman. Kantajan mielestä viivästys sakon maksamisessa tai hyväksyttävän vakuuden asettamisessa sen takeeksi johtui siitä, että komissio myönsi, ettei kantaja kyennyt maksamaan sakkoa, ja että osapuolet pyrkivät pääsemään sopimukseen siitä, mikä on hyväksyttävä vakuus. Kantajan mukaan sitä ei voida kohdella laiminlyöntiin syyllistyneenä, kun otetaan huomioon

sen muutoksenhaku päätökseen, jossa sakko määrättiin, sekä vilpittömästi käytyjen neuvottelujen luonne ja sisältö.

Lisäksi kantaja toteaa komission toimineen asetuksen 2342/2002 ⁽²⁾ 86 artiklan 5 kohdan vastaisesti.

Kantaja väittää myös, että komission käytöksen vuoksi kantaja saattoi perustellusti olettaa, että korkotasoksi määrättäisiin 6,04 prosenttia.

Kantaja vetoaa siihen, että hyvän hallintotavan periaatetta on loukattu, koska komissio ei kyennyt sopimaan asianmukaisesta vakuuden muodosta. Kantajan mukaan samoin komissio ei ilmoittanut selkeästi siitä, että korkeampaa korkoa peritään neuvottelujen ajalta.

Lopuksi kantaja katsoo riidanalaisen päätöksen olevan suhteeton. Kantajan näkemyksen mukaan oletuskorkokannan perusteluna on estää viivyttely eikä rankaista vilpittömiä neuvotteluja, joihin komissio on tarkoituksella ryhtynyt ja joita se on jatkanut omissa tahdissaan.

⁽¹⁾ EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta 18 päivänä heinäkuuta 2001 tehty komission päätös 2002/271/EY (asia COMP/E-1/36.490, grafiittielektrodit) (EYVL 2002, L 100, s. 1).

⁽²⁾ Komission asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002, annettu 23 päivänä joulukuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä (EYVL L 357, 31.12.2002, s. 1)

Alenia Marconi Systems S.p.A:n 23.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-155/04)

(2004/C 179/23)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Alenia Marconi Systems S.p.A., edustajanaan asianajaja Francesco Sciaudone, on nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 23.4.2004 kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- määrää, että komission on toimitettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle kaikki komission yksikköjen hallussa olevat, kantajan tekemään kanteluun liittyvät asiakirjat
- kumoaa ja/tai muuttaa kanteen kohteena olevaa päätöstä